

CONV 290/02

WG IV 12

FÖLJENOT

---

från:	Sekretariatet
till:	Arbetsgrupp IV för de nationella parlamenten
Ärende:	Sammanfattande not från mötet den 19 september 2002

---

1. Gruppen diskuterade åtgärder på EU-nivå som kan främja och underlätta förbättringar av de nationella systemen för parlamentarisk granskning. Gruppen diskuterade också utkastet till rapport från arbetsgruppen för subsidiaritetsprincipen (WD 19 från WG I som delades ut vid mötet och via e-post). Gruppen diskuterade dessutom möjlig(a) roll(er) och utformning(ar) av multilaterala mekanismer på EU-nivå som kan involvera både de nationella parlamenten och Europaparlamentet.

Åtgärder på EU-nivå som kan främja och underlätta förbättringar av de nationella systemen för parlamentarisk granskning

2. Inledningsvis redogjorde kommissionsledamoten Michel Barnier för genomförandet av protokollet till Amsterdamfördraget om de nationella parlamentens roll (se också WD 12 av den 12 juli 2002). Föredragningen koncentrerades på fyra frågor:
  - i) Vad är syftet med protokollet?
  - ii) Gör genomförandet av protokollet beslutsprocessen långsammare?
  - iii) Får de nationella parlamenten nödvändig information genom bestämmelserna i protokollet?
  - iv) Behöver protokollet ändras?

3. Han betonade att bestämmelserna i protokollet underlättar den parlamentariska kontrollen, men att sättet att organisera den (och dess effektivitet) beror på de konstitutionella förbindelserna mellan parlamentet och regeringen. Han påminde också om att systemen och räckvidden (utsträckandet av kontrollen till andra och tredje pelarna) varierar mellan länderna. Den sexveckorsperiod som skall förlöpa mellan ett lagstiftningsförslag och den tidpunkt då det tas upp på rådets dagordning för beslut orsakar inga dröjsmål i beslutsprocessen, som i de flesta fall kan mätas i månader (eller t.o.m. år) snarare än i veckor (han påminde vidare om att bara ett begränsat antal beslut ligger utanför räckvidden för medbeslutandeförfarandet och följaktligen bara kräver ett rådsbeslut). Brådskande åtgärder kan behandlas inom en kortare tidsfrist, men dessa är ovanliga (exempelvis var tidsfristen ca 4 veckor vid upprättandet av en katastroffond efter den senaste tidens översvämningar). Öppenhet i rådets arbete och eventuellt deltagande av nationella parlamentsledamöter i de nationella delegationerna skulle kunna öka insynen, och avleda de farhågor som några nationella parlament har gett uttryck för när det gäller "preliminära överenskommelser" som träffas under överläggningarna innan den nationella parlamentariska granskningen är avslutad.
4. Beträffande överföringen av information till de nationella parlamenten, en uppgift som nu ankommer på regeringarna, kan kommissionen samtycka till en direkt överföring till de nationella parlamenten om regeringarna inte motsätter sig detta. I protokollet ingår också överföring av samrådsdokument, ett område där kommissionen redan nu bedriver en omfattande samrådsprocess via Internet, och där den också kan tänka sig direkt överföring till de nationella parlamenten. Få nationella parlament har hittills tagit tillfället i akt att reagera på det öppna samrådet, och det betonades att detta kan vara ett sätt att utöva inflytande i ett mycket tidigt skede. De förslag som har förts fram vid tidigare möten, om att de nationella parlamenten bör höras vid EU:s strategiska planering, måste diskuteras ytterligare. Även om genomförandet av protokollet tycks fungera ganska väl är kommissionen beredd att diskutera alla förslag om ändringar av detta, men påminde samtidigt om att protokollet bara är ett bidrag till bättre granskningsvillkor på det nationella planet. Förstärkta informella förbindelser och användning av utfrågningar (som kan inbegripa kommissionen) kan också vara till nytta och göra de nationella parlamentens mer förtrogna med Europafrågorna.

5. I den efterföljande diskussionen betonades att det vore olämpligt att föreskriva för regeringarna och de nationella parlamenten hur de bör samverka, men vissa grundläggande ramvillkor kan upprättas på EU-nivå och man kan kanske genom exempel peka på ett visst minimum av parlamentarisk granskning. Några medlemmar framhöll med bestämdhet att de nationella parlamenten har befogenhet att granska sin regerings agerande och ståndpunkter i Europafrågor, men att de inte alltid använder den fullt ut. Det påpekades att det är mycket viktigt för de nationella parlamenten att bygga upp sakkunskapen i Europafrågor.
6. Några föreslog att man, hellre än att involvera de nationella parlamentsledamöterna direkt i rådets arbete, som en medlem har föreslagit, bör undersöka metoder att öka kontakterna mellan de nationella parlamentsledamöterna och Europaparlamentets ledamöter, exempelvis genom förbättrade möjligheter för Europaparlamentets ledamöter att delta i möten i de nationella parlamenten (eller i regionala parlament). Några medlemmar framhöll behovet av att förbättra samordningen av de nationella parlamentens och Europaparlamentets tidsplaner, eventuellt genom en bättre synkronisering av Europaparlamentets "mötesfria veckor" som är reserverade för valkretsarbete och närvaro vid möten i de nationella parlamenten. Ett annat alternativ kan vara att anordna s.k. Europaveckor som skulle äga rum samtidigt i alla huvudstäder. Några tillade att ett sådant arrangemang skulle passa bra ihop med det förslag som en del har lagt fram om att kommissionsledamöterna skulle kunna delta i utfrågningar i eller med de nationella parlamenten.
7. Flera medlemmar var intresserade av möjligheten att samråda med de nationella parlamenten vid kommissionens årliga lagstiftningsplanering eller EU:s strategiska planering.
8. Gruppen välkomnade ett förslag från en medlem om att de nationella parlamentens roll i EU skall skrivas in på fördragsnivå (eventuellt i ingressen) och att medlemsstaterna skall vara skyldiga att ange att den parlamentariska granskning som är lämplig enligt de nationella konstitutionella kraven har genomförts före rådets möten när detta utövar sin lagstiftande uppgift. Dessutom skulle ett protokoll till det nya fördraget innehålla närmare föreskrifter om överförande av dokument och annan information. Flera medlemmar föreslog att protokollet till Amsterdamfördraget ändras så att kommissionen skall överföra dokument direkt till de nationella parlamenten (som ett komplement till regeringarnas överföring). En del föreslog dessutom att det skall skrivas in i protokollet att rådet inte kan börja diskutera ett kommissionsförslag under de första fyra veckorna efter översändandet. Andra ansåg att detta var alltför restriktivt och att det bör vara möjligt att lägga fram förslag och hålla en inledande diskussion under denna period.

Diskussion om utkastet till rapport från arbetsgrupp I för subsidiaritet

9. Gruppen diskuterade utkastet till rapport från arbetsgruppen för subsidiaritet (arbetsgrupp I) enligt arbetsdokument 19 från denna grupp. Medlemmarna var i allmänhet nöjda med rapporten, vilken i stora drag återspeglar åsikterna inom arbetsgrupp IV om de nationella parlamentens roll när det gäller att kontrollera subsidiaritetsprincipen. Ledamöterna erkände att systemet för tidig varning är en innovation och flera ledamöter välkomnade det faktum att mekanismen är enkel, att den inte leder till att ett nytt organ upprättas samt att den inte fördröjer beslutsprocessen. Några medlemmar skulle även ha önskat ett uttryckligt erkännande av de nära kopplingarna mellan subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen. Det erinrades även om vikten av att de nationella parlamenten behåller sin granskande roll gentemot regeringarna under hela lagstiftningsförfarandet, eftersom texterna ofta ändras under förfarandets gång.
10. Vissa medlemmar uppgav att de skulle ha önskat att det föreslagna systemet vore kraftfullare, och föreslog att det skulle klargöras att en rättsakt inte kan träda i kraft före ett domstolsavgörande, när det gäller ett överklagande till domstolen. Det föreslogs vidare att en tidsfrist fastställs för ett avgörande i domstolen och att denna bör vara kort, till exempel en månad. Flera medlemmar föreslog att kopplingen mellan kravet att ha avgett ett motiverat yttrande i tidigare skeden av processen och rätten att hänskjuta frågan till domstolen upphör. Några medlemmar föreslog att samråd med de nationella parlamenten även skulle ske i fråga om kommissionens nationella lagstiftningsprogram och föreslog att konferensen mellan organ för EG-frågor (COSAC) eventuellt kunde få en roll i detta avseende. Man enades emellertid inte om detta, eftersom några medlemmar ifrågasatte om COSAC är representativ, även om de samtidigt pekade på en eventuell roll är det gäller informationsutbytet mellan parlamenten.

Möjlig(a) roll(er) och form(er) för multilaterala mekanismer på EU-nivå där både de nationella parlamenten och Europaparlamenten involveras

11. Gruppen diskuterade de tidpunkter eller frågor där det skulle vara av värde att de nationella parlamenten samlas, sinsemellan och med Europaparlamentet, och vilket utformning sådana mekanismer skulle kunna få.

12. Flera medlemmar pekade på den innovation som både det föregående och detta konvent utgör och underströk värdet av att både de nationella parlamenten och Europaparlamentet involveras, samtidigt som de föreslog att metoden att sammankalla ett konvent skulle formaliseras i EU:s institutionella system.
13. Några medlemmar föreslog att de nationella parlamenten skulle ges en ökad roll vid utformningen av EU:s politiska dagordning, genom en mekanism innebärande att de (eventuellt tillsammans med Europaparlamentet) skulle erhålla rådets fleråriga program och eventuellt samlas i en kongress om frågan. Det föreslogs även att ett sådant forum, vare sig det kallas kongress eller något annat, skulle erhålla en rapport om läget i unionen och diskutera detta. Andra föreslog att detta forum även skulle kunna spela en roll vid utnämning av chefer, och till exempel legitimera utnämning av kommissionens ordförande (eller EU:s, inom ett ändrat system). Det underströks av ledamöterna att en kongressliknande typ av mekanism inte skulle ha några lagstiftande befogenheter. Det föreslogs vidare att en kongress, eller ett forum, borde samlas högst en gång per år.
14. Flera medlemmar underströk behovet av interparlamentariska mekanismer för samråd och vikten av sådana när det gäller att i högre grad låta EU-frågor träda i förgrunden i vart och ett av de nationella parlamenten. De pekade på COSAC:s nuvarande och potentiella roll i detta avseende. Några medlemmar hävdade att COSAC visserligen borde fortsätta att vara en rent rådgivande mekanism, men att den i ökande grad skulle kunna användas för samråd mellan sektorer, varvid företrädare för sakutskott skulle komma samman. I detta sammanhang betonades vikten av kontakter med Europaparlamentets utskott. Några medlemmar föreslog även att COSAC borde spela en roll vid samråd om kommissionens årliga lagstiftningsprogram. Vidare underströk flera medlemmar att om COSAC skulle försvinna, måste någon annan mekanism ta över dess samrådsfunktioner. Några medlemmar föreslog att COSAC skulle förstärkas genom ett litet ständigt sekretariat. Flera medlemmar varnade dock för upprättande av nya institutioner.
15. Några medlemmar föreslog att en ny typ av interparlamentarisk konferens skulle kunna sammankallas från fall till fall när det gäller svårlösta politiska frågor, till exempel reformen av GJP eller reformen av systemet för egna medel. Detta skulle kunna sammanföra specialister inom det berörda politikområdet från vart och ett av parlamenten för en diskussion om frågan i syfte att reda ut svårigheter och sålunda eventuellt bereda väg för lösningar utan att själva ha någon roll som lagstiftare (och inte heller nödvändigtvis rätten att anta resolutioner).

Nästa möte

16. Nästa möte äger rum torsdagen den 26 september kl. 10.30–13.00. Diskussionen om multilaterala/interparlamentariska mekanismer för att närmare involvera de nationella parlamenten i EU-frågor och deras särskilda funktion kommer att fortsätta. Ordföranden uppmanade till skriftliga bidrag.
17. Kommande möten äger rum den 10 oktober (kl. 14.30–18.00) och den 22 oktober (kl. 14.30–18.00). Vänligen observera att mötet den 17 oktober är inställt på grund av att mötet i COSAC äger rum samma dag.

=====